

§ 3.

For alle øvrige Lokaler, som afgives efter Rekvizitioner, rettede til Øvrigheden fra Troppesafdelinger eller andre militære Myndigheder, saasom Sygestuer (Sygehuse), Vagtstuer (Vagter), Magasiner og Skure til at opbevare Korn og Fourage eller andre Fornødenheder, samt for det med Lokalerne følgende Inventarium og for de ved dem foretagne Indretninger fastsættes Godtgørelsen af Intendanturen efter Forslag af Øvrigheden, saaledes at Afgivelsen ikke paafører de vedkommende Pengetab.

For Senge til Sygestuerne beregnes dog altid i Leje 4 Ore daglig pr. Seng. Ildbrændsel og Lys til Sygelokaler og Vagtlokaler leveres af Kommunerne mod Erstatning af det dertil medgaaede Udlæg.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fra forfællig Side er der i den senere Tid til Krigsministeriet rettet Opfordring om at søge tilvejebragt Ændringer i den for den ekstraordinære Indkvartering gældende Lovgivning med det Hjemel at lette den Byrde, som ved denne er paalagt Befolkningen. Under de Forhandlinger, som herved ere fremkaldte mellem Krigsministeriet — paa hvis Budget Midlerne til Afholdelse af Udgifterne ved den ekstraordinære Indkvartering opføres — og Indenrigsministeriet, har det maattet erkendes, at de nu gældende Betalings-satser for Afgivelse af Kvarter og Staldrum ikke ere tidssvarende, og nærværende Lovforslag tilsigter derfor at give de i saa Henseende gældende Betalings-satser en Forhøjelse, som svarer til den Prisstigning, der har fundet Sted, siden de bleve fastsatte.

De nu gældende Love om den ekstraordinære Indkvartering — nemlig Forordningen af 9de Maj 1806 om Indkvartering i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger og den sig dertil sluttende Lov af 4de Juli 1850 — tilsigte at lette Indkvarteringsbyrden for de Distrikter, i hvilke Tropperne rykke ind for at kantonere, eller gennem hvilke de marchere, hvorimod der ikke er Spørgsmaal om at hde fuld Godtgørelse i det Omfang, hvori der hdes Kvarterværterne Godtgørelse ved den ordinære Indkvartering; ved de for ekstraordinær Indkvartering

gældende Satser er det ikke tilfjet at hde noget Bederlag for den Ulejlighed, de personlige Ulemper og det forbigaaende Affavn, der paaføres Kvarterværterne, men kun for deres direkte Pengetab; Lejesagift i sædvanlig Forstand udredes kun for saadanne Lokaler, som Kommunerne selv maa skaffe til Leje, nemlig Sygestuer, Vagtlokaler, Magasiner m. m., men ikke for Kvarter og Staldrum. Ogsaa i andre Henseender er der en væsentlig Forskel mellem den ordinære og den ekstraordinære Indkvartering. Medens nemlig den ordinære Indkvartering ubelukkende falder paa Købstæderne (uden for Kjøbenhavn), finder der under Fredsforhold i disse kun meget undtagelsesvis ekstraordinær Indkvartering af nogen Betydning Sted; saa godt som altid udlægges ved saadan Indkvartering Afdelingerne i Kantonnement paa Landet. Det er derfor naturligt at fastsætte Satserne for den ekstraordinære Indkvartering alene med Forholdene paa Landet for Øje, og man kommer derved til lavere Satser, idet de Genstande, der skulle hdes — navnlig Fødemidler, Straa og Brændsel — ere billigere paa Landet, hvor de for en stor Del frembringes paa selve Forbrugsstederne. Hvad der fremdeles bidrager til at begrunde lavere Satser for den ekstraordinære Indkvartering, er den Omstændighed, at Tropperne saa godt som altid maa tage Kvartererne, som de anvises